

NEWSLETTER

syyskuu 2012

Syyskuu tuli ja meni. Kaikennäköistä hommaa on riittänyt joten tämän tiedotteenkin tekeminen tuppasi jäämään. Tässä nyt kuitenkin viime kuun lehtinen ja pian tuleekin sitten jo lokakuun lehti.

Kuukauden ratsastaja

Jatkamme uusien ratsastajiemme esittelyjä. Nyt vuorossa on nuori nainen, joka aloitti tunneillamme tämän syyskauden alusta. Annika Engström käväisi meillä ensimmäisen kerran jo kevätkisoissa Irri-ponin kanssa.

Kuva: Annika

Milloin aloitit ratsastuksen: Taisin olla seitsemän kun aloitin Porvoolaisena Hopealla.

Sitten minulla on ollut muutamia taukoja ratsastuksessa, joista pisin taisi olla seitsemän vuotta. Nyt viimeiset 3 vuotta olen ratsastanut säännöllisesti, koska tutustuin Heidi Koivulaan ja olen ratsastanut hänen hevosiaan ja ponejaan.

Minkäsorin ratsastus sinua kiinnostaa:

Varmaan enempi kouluratsastus, esteisiin ei oikein ole ollut mahdollisuuttakaan.

Mikä ratsastuksessa kiehtoo eli miksi harrastat ratsastusta: Fiiliksen takia. Kun saa kaiken onnistumaan yhdessä hevosen kanssa. Lisäksi niiden kanssa ei ole koskaan samanlaista päivää.

Sitten se pakollinen kysymys, mikä hevosistamme on suosikkisi:

Olen ratsastanut lähinnä Roolla ja Simonalla, ja ehkä se Simona on suosikki.

Sumun Lordille hieno sijoitus Suomenhevosten Kuninkaallisissa.

Suomenhevosten vuoden päätapahtumia on Ypäjällä järjestettävät kasvattajakilpailut Suomenhevosten Kuninkaalliset. Syyskuun alun viikonlopun eri kilpailuihin otti osaa 400 hevosta ja niin myös meillä valmentautuva Loviisalainen ratsukko Sumun Lordi-Katri Forstén.

6-vuotiaiden kasvattaja-kilpailun voittopalkinto oli huimat 2.400 euroa. Siinä kahden päivän osakilpailujen jälkeen jouduttiin ratsastamaan uusinta sijoista 3-5. Siihen ratsukkomme selvitti tiensä, mutta vielä tällä kertaa Katri ja Sumun Lordi joutuivat tunnustamaan kokeneemmat ratsukot jännittävässä uusinnassa paremmiksi. 5. sija on hieno palkintosijoitus, johon parivaljakko voi olla vain tyytyväinen.

Kuva: Sumun Lordi ja Katri treeneissä

Loviisassa asuva Sumun Lordi on ori, jonka ratsastaja ja omistaja on siis Katri Forstén. Ori on ollut Katrilla ihan pikkuvarsasta asti ja ensimmäiset kerrat se taisi täällä meillä käydä 3-vuotiaana, jolloin se oli vielä aika pieni räpäle. Nyt se on kuitenkin jo kasvanut isoksi ja jytistelee menemään vauhdilla. Ratsukko on käynyt viikottain valmentautumassa tähän kesän päätavoitteeseensa.

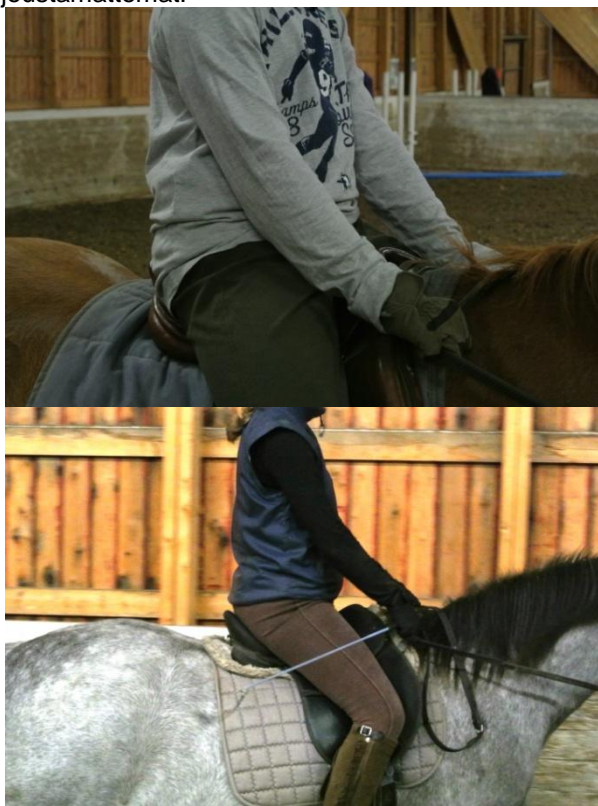
Tänä kesänä Sumun Lordi on kilpaillut niin kenttäkisoissa, sekä este- ja koulukisoissa. Hyppääminen on ehkä sille kuitenkin laji, jossa hevosen lahjat tulevat parhaiten käytettyä. Ori on varovainen eikä pudottele esteitä kovin mielellään. Kilpailuissa Katri kertoo sen syttyvän niin, että vauhtia tuppaa joskus olemaan liiaksikin. Tulokset [linkki](#)

Ratsastajan kädet

Kaikkia hyviä ratsastajia yhdistää yksi asia: heillä on joustava ja aistiva tuntuma hevosen suuhun.

Ratsastuksessa vaikeimpia asioita opettaa on oikeanlainen tuntuma ohjista. Hevosen selässä ratsastaja enemmän tai vähemmän jännittää itseään yrittäessään pysyä hevosen liikkeissä mukana, ja siinä sitten pitäisi pystyä säilyttämään tasainen tuntuma ohjilla. Hyvä käsi vaatiikin onnistuakseen ratsastajalta hyvän tasapainon sekä kehon koordinaation hallinnan.

Tavallisimpia virheitä on että käsiä painetaan liian alas ja samalla ne suoristuvat. Tällöin ne jännittyvät niskasta alkaen ja kädet ovat kovat sekä joustamattomat.

Ylempi kuva: kädet liian suorina alhaalla ja nyrkit rystyset ylöspäin.

Alempi kuva: kyynärpäät liian edessä ja nyrkki taitnut alle

Toinen yleinen virhe on ratsastaa kädet levällään alas painettuna, kyynärpäät saattavat olla varsin kaukana ratsastajan kropasta. Seuraukset ovat samat kuin edellisessä.

Näihin virheisiin syylistyvät myös paljon ratsastaneet. Suurin osa ratsastajista yrittää saada hevostaan pyöreäksi ja usein sitä yritetään ”vetää väkisin” oikeaan suuntaan ja käsien väärä asento on jäänyt pikkuhiljaa ratsastajan selkärankaan.

Miten käden kuuluisi olla?

Käden tulisi olla joustava ja pehmeä, oltava aivan kuin kuolaimesta lähtevän ohjan jatke. Käden on oltava kannatuksessa, käsivarsi kyynärtaipeesta taipunut, kuitenkin käsi ei saa nousta liian ylös tai tulla epävaakaaksi. Nyrkkien tulee olla kevyesti puristettu kiinni, peukalo päällimmäisenä pitää ohjata niin ettei se luista. Sanotaan että ajattele nyrkin sisällä olevan pienen linnunpoikasen, älä purista sitä hengiltä mutta älä päästä karkuunkaan. Nyrkkien etäisyys toisistaan on noin käden leveys. Kyynärpäät lepäävät kevyesti kylkiin.

Ohjaspituus

Ohjien tulee olla riittävän lyhyet (eli sopivat on hyvä..?). Pitkät ohjat saavat kyynärpäät liian taakse, sekä myötäämisestä ja pidätteistä tulee liian isoja liikkeitä. Liian lyhyillä ohjilla kädet siirtyvät eteenpäin ja ratsastaja joutuu kannattelemaan suoria käsiä edessään, jolloin ne usein myös heiluvat ylös-alas. Ratsastajan kroppa myös usein kallistuu eteenpäin käsien mukana.

Ratsastajan tulisi aistia milloin tulee tehdä puolipidätteitä, jotta hevonen pysyisi ratsastajan haluamassa tahdissa ja tasapainossa. Tällöin usein riittää vain sormien yhteen puristus pieneen kokoavaan apuun ja vastaavasti sormien pieni aukaiseminen myötäämiseen. Käsivartta ei tarvitse liikuttaa. Hevonen tarvitsee tasaisen kevyen tuen, jotta se ei rupeaisi etupainoiseksi ja roikkumaan ohjilla.

Hevosen suu on äärimmäisen herkkä. Katsele vaikka kuinka se erehtymättä poimii maasta pienimmätkin heinäkorret, joten se varmasti tuntee 40-70 kiloisen ihmisen otteet sen suuhun laitetusta raudan palasesta.

Ratsastajan käsi on tärkeä osa kokonaisuutta, jonka avulla ratsukko kommunikoi keskenään. Toiset ratsastajat ovat syntyjään sellaisia, että he vaistoavat ja tuntevat hevonsensa paremmin ja nopeammin. Parhaat ratsastajat ennaltaehkäisevät eli tuntevat mitä hevonen aikoo ja hieman vaatimattomammat ratsastajat korjaavat jälkiä. Ero näiden kahden välillä voi olla sekunnin murto-osia. Mutta kaikki voivat onneksi kehittyä. Se vaatii vain harjoittelua. Kannattaa myös mahdollisimman paljon seurata itseään kokeneempien ratsastajien työskentelyä.

Dr Ulf Möllerin valmennus Ypäjällä

EBEF:n yhteydessä järjestettiin katsastusvalmennus 3-5 vuotiaille hevosille. Saksalainen nuorten hevosten erikoismies valmensi ja valitsi talven mittaan pidettäviin valmennuksiinsa haluamansa ryhmän.

Ulf Möller on töissä yhden maailman suurimman hevostenkasvattajan sekä välittäjän yrityksessä. He järjestävät mm vuosittain laatuhevosten huutokaupan, jossa yleensä hinnat alkavat 100.000 euron paikkeilta. Ulf on itse voittanut ja kouluttanut useampia nuorten hevosten mm-mitalisteja.

Tärkeimpänä johtolankana Möllerillä oli se, että ratsastajan tulee istua vakaasti nuoren hevosen selässä. Sitä ei saa myöskään, varsinkaan tällaisessa tilanteessa (vieraassa maneesissa yleisön edessä), jättää yksin vaan ratsastajan tuli olla apujensa kanssa hevosen tukena.

Hevosia jotka ovat luonnostaan ylämäkeen, on helpompi ratsastaa alas pyöreäksi kuin päinvastaisessa tapauksessa. Muutamat rakenteeltaan lyhyet ja liian syvässä muodossa kulkevat hevoset saivat mennä koko maneesissa reippaasti ympäri useampaan kertaan. Tokkopa ovat eturivin ratsastajamme Kyrö tai Kalliokoski vähään aikaan laukanneet sellaista haipakkaa. Mutta se auttoi, hevoset saivat väljyyttä ja liikkeitä paranivat sekä etupää nousi takapäähän tullessa alle.

Möllerin perusteesejä:

- Ennen kuin teet mitään liikettä, valmistelee ja järjestä asiat kuntoon. Kävele vaikka kierros jos se sen vaatii, ennen kuin esim vaikkapa nostat laukan käynnistä. Laukan laatu riippuu noston laadusta.
- Raviin lähdetään vain suoralla sivulla istuen ensin alas ja vasta sitten siirrytään keventämään. Näin hevonen lähtee tasapainossa ja avuilla raviinsa.
- Tuntuma molemmilla ohjilla, tasainen ja kevyt tuki on parempi kuin roikkuvana heiluva ohja.
- Nuoren hevosen nostaessa väärän laukan, sitä ei saa heti ottaa pois vaan antaa hevosen laukata kierros vastalaukassa ja antaa sen tuntea sen hankaluus. Jos sen heti ottaa pois, se oppii vain nostamaan väärän laukan ja heti perään pysähtymään.
- Nuori hevonen on usein vino ja kiinni enemmän toisessa suupielessä. Ratsastajan ei tule liikaa työstää vain tätä hankalaa suupieltä, se voi jopa vaikeuttaa ongelmaa. Ratsasta molemmilla ohjilla ja yleensä hevonen lopulta myötää sille puolelle joka on kevyempi.
- Hevosen pitää antaa tehdä virheitä, se oppii niistä. Liika kontrolliakaan ei ole hyväksi.

Ulfin heittoja eli välistä hän nauratti yleisöä vaikkakaan ei välttämättä kyseistä ratsastajaa:
-Oletko ammattilainen? (kysymys jonka hän esitti uudelle ratsukolle, jota oli pyytännyt näyttämään mitä osaa ja joka aloitti harjoitusravissa jyyntämisen) -No, ammattilaiset aloittaa yleensä aina laukassa.
-Ovatko rehut Suomessa halpoja? (Ulf ihmetteli, kun niin moni hänelle esitetyistä hevosista oli selvästi liian paksuja)
-Aurinko taitaa olla harvinaista teillä täällä Suomessa,- naurahti hevoselle joka loikki maneesin aurinkoviirujen yli.

Senni meni ja tuli

Senni on ollut koko ajan ponimme, mutta luonut omaa "uraa". Mutta nyt on ympyrä sulkeutunut ja se palasi kotiin.

Senni shetlanninponimme on viettänyt viimeiset vuodet Luigi- ja Eppu-ruunien seuraponina. Täksi kesäksi se vaihtoi Millin kanssa paikkoja. Sennin terveys kun ei oikein kestä laiturien vahvaa ruohoa.

Syyskuussa tuli aika taas Millin palata kotiin ja Sennin mennä jatkamaan seurarouvan rooliaan. Kesän aikana Senni oli ystäväystynyt Niken kanssa. Kun menimme sitä viikko Sennin lähdön jälkeen katsomaan, Senni käänsi meille mielenosoituksellisesti selkensä ja vain murjotti.

Se riipaisi sen verran, että päätimme kutsua sen pysyvästi kotitalille. Ruunat saavat tulla toimeen keskenään.

Senni tuli meille nuorena ponina noin 15 vuotta sitten Juulin ensimmäiseksi ratsuksi. Ostimme sen eräältä tuttavaltamme, joka oli sen kasvattaja. Senni on käynyt nuorempana paljon näyttelyissä, jotka se yleensä aina voitti ja on mm. I-palkinnon kantakirjatamma. Sennillä onkin 3 jälkeläistä. Sitten se on ollut lainassa Järvenpäässä Kotikulmalla siitos- ja opetusikätyössä, sitten Sarfbackan ponitalilla Loviisassa ja viime vuodet siis seurarouvana.

Senni on vieläkin yli kaksikymppisenä varsin pirteässä kunnossa ja vetelee pukkilaukkaa Niken kanssa laiturilla. Sillä myös ratsastaa pari sopivan pientä tyttöä silloin tällöin.

Syntymäpäivän vietto ratsastamalla

Eräänä iltana meillä oli synttärisankari ratsastamassa. Ei siinä mitään, mutta Ollipa vietti 65-vuotispäiväänsä. Ja mikäs sen parempaa ohjelmaa synttärpäivänä kuin karautella laukkaa kentällä.

Olli on ratsastanut meillä säännöllisesti jo monta vuotta ja käynyt mm. ulkomailta ratsastusvaelluksilla. Ratsastuksen Olli aloitti viiskymppisenä junnuna, joten ratsastus todella sopii kaikenikäisille.

Onnea vielä paljon ja odotteleme kakkua sitten 70-vuotispäiväratsastuksen yhteydessä...

Talliremontti nytkähtelee eteenpäin

Keskitalli on viimeistelyä vaille valmis, hevoset ovat jo muuttaneet sisään. Myös pihatytöt ovat käynnistyneet. Tallin eteen tulee kaunis kivetytys, joka estää märillä keleillä sen armottoman kuramössön muodostumisen.

Ison tallin karsinaelementit ovat saapuneet ja seuravaksi uusitaan vielä ne. Enää uupuvat tavaroista uudet ikkunat sekä ulko-ovet. Toivottavasti saadaan kaikki valmiiksi ennen pakkasia.

Tässä vaiheessa kesä alkaa olla muisto vain. Illat ovat pimentyneet niin, että tunnit on jouduttu jo siirtämään maneesiin. Vain estekurssia on aikaistettu iltapäivään, jotta voimme hyödyntää hyvässä kunnossa olevan ulkokentän ja harjoitella pitempiä estelinjoja.
Pian alkavat pakkaset ja räntäsateet, toivottavasti lunta ei tule samalla mittaa kuin nyt on satanut vettä.

Terveisin

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Juha-Pekka'.

www.perriertalli.fi